

»Midsommar-Resan«. En Vall- Fart af Förf. till Teckningar ur hvardagslifvet

(Anmeldelsen i »Nordischer Telegraph.« C. B. Lorck. Leipzig)

Ved at høre og see *Jenny Lind* paa Scenen og ved at læse *Fredrika Bremers* Skrifter gribes vi ved et Beslægtet hos dem begge, vi føle og overtyses om, at her rækkes os Aandens Viin af et reent Bæger.

De nyere franske Romaner frembyde ligesom en Række af pirrende Feste og glimrende Bacchanalier; man faaer ikke Hvile til sin egen frie Tanke, sin egen naturlige Følelse; *Fredrika Bremer* aabner for os et Familieliv, hvor man derimod snart voxer fast, føler os hyggeligt inde, det Gode i os oplives og kommer frem, man bliver der et bedre Menneske. Den christelige Ro, Forfatterinden synes at eie, det kjærlige Sind, der saa fuldelig gennemlyser hendes Skrifter, gjør at man faaer disse og hende kjær.

Enhver, der læser de to sidste Noveller af hende: »*Syskonlif*« og »*Midsommar-Resan*«, vil ubetvivlelig strax være enig med os heri. Den sidstnævnte, hendes seneste Arbeide, synes os især et sandt Miniatur-Billed af hende selv, i Aand og Skrifter. Om Novellens Hovedperson, den mesterligt givne Fru *Cecilie*, staae alle de andre Personer, klart tegnede, som ved en kjærlig begavet Søsters Haand; man lever med disse Mennesker ind i deres Glæder og Sorger; det Hele er saa vel sammenstillet, at man har for sig som kun eet Billed; Reisen til Midnats-Solen er den Bevægelsens Straaler, som der kaster sit Lys; vi ville ikke skelettere Billedet, ikke rive enkelte Dele ud og sige: see hvor smukt, hvor sandt, men sige: betragt selv! En høist interessant Indledning fører os til Novellen, en Indledning, der som Vinger bærer Læseren op til det Sted, hvor Sceneriet er henlagt; vi flyve heelt op mod Lapmarken, op til Nordland, Birkenes, de stride Elves og de store Ørnes Land. Paa denne Flugt, ligesom climatiseres vi for den givne Fortællings Hjem. Vi see hele Sverrig, under os et poetisk characteristisk Landkort, hvor hver Provindses Eiendommelighed i Natur og Mennesker ere nøie fremhævede, vi troe paa vor Flugt at titte ind i Stuen i de smaa Stæder, hvor Kaffeselskabet og Klubben er et Verdens-Forum; vi see historiske Navne som Smaalys festligt skinne fra Hytte og Slot; man ønsker næsten at Reisen endnu var længer; og staaer ved Maalet, der hvor Forfatterinden begynder sin Valfart »*Midsommar-Resan*«.